

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci obvineného **L. G.** pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 25. júna 2008 v Bratislave dovolanie podané dcérou obvineného **L. G.**, **D. G.**, prostredníctvom obhajcu JUDr. J. C. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 12. júna 2007, sp. zn. 4 To 30/2007 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie **D. G.**, dcéry obvineného **L. G.**
s a o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Trnave z 13. marca 2007, sp. zn. 6T 110/2006, bol obvinený **L. G.** uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

od presne nezisteného času až do 17.50 hod. dňa 6. marca 2006 bez povolenia prechovával u seba celkovo 40 000 ks tabliet lieku Efedrín Arsan, ktorých celková hodnota na čiernom trhu na území západného Slovenska predstavuje sumu najmenej 800 000 Sk, pričom tablety mu boli nájdené príslušníkmi Colného kriminálneho úradu Bratislavy dňa 6. marca 2006 o 17.50 hod. v obci N. v okrese

Šaľa pred budovou O. v osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Octavia Combi ev. č. T., ktoré riadil, v modrej cestovnej taške zn. FUSCHI položenej na podlahe za sedadlom vodiča.

Liek Efedrin Arsan nie je registrovaný na Slovensku, pričom v zmysle zák. č. 331/2005 Z. z. o orgánoch štátnej správy vo veciach drogových prekurzorov s poukazom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 273/2004 o prekurzoroch drog je efedrín zaradený do kategórie 1 určených látok v zmysle článku 2 písm. a/ citovaného nariadenia, t. j. látok, ktoré sa bežne používajú pri nezákonnej výrobe omamných a psychotropných látok.

Za to mu bol uložený podľa § 172 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1, § 39 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému uložený aj ochranný dohľad na dobu jedného roka.

Podľa § 83 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. súd vyslovil i zhabanie veci, a to cestovnej tašky zn. Fuschi, tmavomodrej farby.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obvinený Ľ. G. a žiadal, aby prvostupňový rozsudok bol zrušený a vec bola vrátená súdu I. (prvého) stupňa na ďalšie konanie.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Trnave uznesením z 12. júna 2007, sp. zn. 4 To 30/2007, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného Ľ. G. zamietol.

Dcéra obvineného Ľ. G., D. G. podala písomným podaním z 20. februára 2007 dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 12. júna 2007, sp. zn. 4 To 30/2007. Dovolanie podala z dôvodu ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por. Domáhala sa, aby dovolací súd podľa § 386 a nasl. Tr. por. napadnuté

uznesenie krajského súdu zrušil, pretože ním bol porušený zákon v ustanovení § 317 ods. 1 Tr. por. v súvislosti s ustanovením § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. d/ Tr. por. a v ustanovení § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por. V písomných dôvodoch dovolania uviedla, že odvolací súd sa absolútne nezaoberal odvolaním obvineného, jeho jednotlivými dôvodmi v ňom obsiahnutými a vo svojom rozhodnutí bez akéhokoľvek preskúmania postupu súdu I. (prvého) stupňa, sa vyjadruje výlučne len k správnosti, či nesprávnosti jeho rozhodnutia, bez riadneho odôvodnenia tohto svojho postoja, čo malo za následok i zrejmu nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. Zdôraznila, že obvinený sa ku skutku kladenému mu za vinu nepriznal. Zrejme bol zneužitý tretími osobami. Nevedel, že za predným sedadlom vodiča by sa mala nachádzať športová taška a už vôbec nevedel, čo je jej obsahom. Nemal dôvod pri nastupovaní do auta kontrolovať priestor za predným sedadlom a ani tašku nemohol vzhľadom na jej uloženie vidieť. Obvinený nebol výlučným a jediným používateľom motorového vozidla Škoda Octavia Combi, ev. č. T., ktorého vlastníkom je firma D., v ktorej je obvinený zamestnaný. Vozidlo bolo k dispozícii aj iným zamestnancom. Taška mohla byť do vozidla vložená aj inou osobou. V tejto súvislosti zdôraznila zásadu trestného konania „in dubio pro reo“ a poukázala na výpoveď svedka Mgr. S., z ktorej vyplýva, že nehľadali priamo obvineného L. G., ale hľadali predmetné vozidlo bez ohľadu na osobu vodiča, čo svedčí tiež o jeho nevine. Poukázala na porušenie zákonnosti pri vykonávaní samotného zásahu proti obvinenému, pretože tento nemal možnosť sledovať priebeh zákroku. Podľa názoru dovolateľky, vykonaným dokazovaním nebola dostatočne preukázaná ani hodnota 40 000 ks tabliet lieku Efedrín Arsan, a teda nie je ani odôvodnená právna kvalifikácia konania obvineného spočívajúca v tvrdení, že sa skutku dopustil v značnom rozsahu. Na záver dovolateľka konštatuje, že rozhodnutie odvolacieho súdu a v neposlednom rade i súdu prvého stupňa je založené na nesprávnom právnom posúdení veci, na nedostatočne zistenom skutkovom stave, žiadnym relevantným priamym dôkazom nebolo preukázané konanie obvineného kladené mu za vinu, ktorého sa nedopustil, skutok nespáchal. Napadnuté rozhodnutie považuje za absolútne bez základné a v zrejmom rozpore s platnou a účinnou zákonnou úpravou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou,

s výslovným písomným súhlasom obvineného L. G. (§ 369 ods. 5 Tr. por.), v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) za splnenia ustanovenia § 373 ods. 1, ods. 2 Tr. por., ale zároveň zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávnych chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu v sústave súdov, zameranú na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Mimoriadny opravný prostriedok – dovolanie neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplniť, alebo meniť len odvolací súd. Dovolací súd nemôže posudzovať úplnosť skutkových zistení, nemôže bez ďalšieho sám prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože dôkazy v konaní o dovolaní nemôže sám vykonávať. Namietané nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôžu zakladať dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i / Tr. por. Tento dôvod dovolania je daný len v prípade nesprávneho právneho posúdenia skutku alebo v prípade iného nesprávneho posúdenia podľa hmotnoprávnych ustanovení. S poukazom na dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa nie je možné domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené alebo iného hodnotenia vykonaného dokazovania, než ako to urobili konajúce súdy. Tento dovolací dôvod pripúšťa len právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu. Správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Prípady, na ktoré dopadá ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné odlišovať od prípadov, kedy je rozhodnutie založené na nesprávnom skutkovom zistení.

Dovolateľka D. G. dovolaním namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu a tiež súdu prvého stupňa je predovšetkým založené na nedostatočne zistenom skutkovom stave veci. Domáhala sa, aby bolo dokazovanie doplnené v smere

týkajúcom sa objasnenia otázky, či do motorového vozidla mohol vložiť tašku aj niekto iní zo zamestnancov firmy, ktorá je majiteľom vozidla, keďže toto bolo k dispozícii aj iným zamestnancom a v smere objasnenia otázky hodnoty zaisteného lieku Efedrin Arsan.

Dovolanie dovolateľky sa teda neopiera o právne námietky, ale je založené výlučne na skutkových výhradách, pričom v konečnom dôsledku tak smeruje k tomu, aby boli dovolacím súdom menené, resp. doplnené skutkové zistenia. Ide však o námietky dovolateľky, ktoré vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Nesúhlas dovolateľa s hodnotením dôkazov odvolacieho súdu (priznanie sa obvineného, výpoveď svedka Mgr. S. a pod.) nie je dôvodom pre podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. taktiež v posudzovanej veci nie je daný, dôkazy produkované v konaní boli vykonané zákonným spôsobom.

So zreteľom na to, že neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/, písm. g/ Tr. por., dovolací súd bez preskúmania veci podané dovolanie odmietol na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. júna 2008

**JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu**

Vypracovala : JUDr. Jana Serbová

Za správnosť vyhotovenia: